

ledes — foruden Eybert — Hr. Dyhring, der underholdt sig henne ved Flygelet med Onkel Heinrich og Nanny. Med rejst Løve-manke kresede Kandidat Balling stadig omkring Fødselsdagsbarnet, der stod glædeshoppende midt i Stuen med Philip Salomon under Armen — parat til at gaa tilbords og som Dagens Dronning indtage Hæderspladsen ved sin Faders Side. Ogsaa Aron Israel og hans to Søstre var bleven til Middag; de sidste kom ude fra Haven sammen med Fru Salomon; og umiddelbart efter dem fulgte — Arm i Arm — en Række af Rosalies unge Veninder med friskplukkede Roser i Bæltet. Kort efter viste Per sig sammen med Ivan. Smilende og livligt talende traadte han ind, som om der ingenting var sket.

Jakobe blev flammende rød ved at se ham men tog sig hurtigt i sin Ophidselse. Skønt Pers Blik straks havde søgt hende, og skønt han samtidig sendte Eybert et tydeligt talende Øjekast, beroligede hun sig med, at det kunde være af Hensynsfuldhed mod hende, at han var bleven her, . . . af Frygt for ved en pludselig Forsvinden at give Anledning til Sladder. Saa pinligt det var hende at skulle være sammen med ham og navnlig være Vidne til hans anstrengte Lystighed, blev hun ham derfor paa en vis Maade taknemlig for hans Nærværelse.

Da man satte sig tilbords, sørgede hun dog for, at de kom til at sidde saa langt fra hinanden